

**การลดปริมาณการใช้ น้ำมันดีเซลในระบบการให้ความร้อนของยางมะตอย
ด้วยการเปลี่ยนหัวเผาของหม้อต้มน้ำมันร้อน**

**Reduction of Diesel Consumption in the Asphalt Heating System
by the Replacement of the Burners of the Hot-oil Boilers**

โปรดปราน สิริธีรศาสน์*, ณัฐรัตน์ ไผ่งาม, และวชิรพรรณ นาคคติก

ภาควิชาวิศวกรรมเคมี คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ปทุมธานี 12120

*ติดต่อ E-mail: sprod@tu.ac.th, เบอร์โทรศัพท์: 02 564 3003 ต่อ 3130

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความเป็นไปได้ของการลดปริมาณการใช้ น้ำมันดีเซลในการเผาไหม้ เพื่อนำความร้อนไปให้ความร้อนแก่ยางมะตอยในระบบการให้ความร้อนของยางมะตอยซึ่งใช้น้ำมันร้อน (hot oil) เป็นตัวกลางในการแลกเปลี่ยนความร้อนด้วยการเปลี่ยนหัวเผาของหม้อต้มน้ำมันร้อน (hot-oil boiler) จากเดิมที่เป็นชนิด natural draft ให้เป็นชนิด forced draft ทั้งในเชิงเทคนิคและเชิงเศรษฐศาสตร์ จากการศึกษาพบว่า การเปลี่ยนหัวเผาของหม้อต้มน้ำมันร้อนเครื่องที่ 1, 2, และ 3 ซึ่งเดิมมีร้อยละอากาศเกินพอเท่ากับ 79.55, 87.32, และ 84.60 ตามลำดับ เป็นหัวเผชนิด forced draft เช่นเดียวกับหัวเผาของหม้อต้มน้ำมันร้อนเครื่องที่ 4 ซึ่งมี ร้อยละอากาศเกินพอเท่ากับ 32.29 ทำให้สามารถประหยัดน้ำมันดีเซลไปได้เป็นจำนวนเงินเท่ากับ 360,000, 1,050,000, และ 810,000 บาทต่อปี สำหรับเครื่องที่ 1, 2, และ 3 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาความเป็นไปได้ในเชิง เศรษฐศาสตร์พบว่า การเปลี่ยนหัวเผาของหม้อต้มน้ำมันร้อนเครื่องที่ 1, 2, และ 3 มีความคุ้มค่าในการลงทุนทั้ง 3 เครื่อง โดยมีมูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) ในช่วง 2.3-8.9 ล้านบาท มีอัตราผลตอบแทนคิดลด (IRR) ในช่วงร้อยละ 71-245 ซึ่งสูงกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ในปัจจุบัน (ร้อยละ 7.5) และมีระยะเวลาคืนทุน (PB) ในช่วง 5 เดือน ถึง 1 ปี 5 เดือน ซึ่งน้อยกว่าครึ่งหนึ่งของอายุโครงการ (10 ปี)

คำสำคัญ: ยางมะตอย, หม้อต้มน้ำมันร้อน, หัวเผชนิด forced draft, การวิเคราะห์เชิงเทคนิค, การวิเคราะห์เชิง เศรษฐศาสตร์

Abstract

The main objective of this study was to assess the feasibility of the reduction of diesel consumption by the replacement of the existing natural-draft burners of the hot-oil boilers with

the forced-draft ones, in both technical and economic aspects. It was found that the replacement of the burners #1, #2, and #3, whose existing excess-air percentages were 79.55, 87.32, and 84.60%, respectively, with the forced-draft ones as *per* the burner #4, whose existing excess-air percentage was 32.29%, could lead to the diesel savings of 360,000, 1,050,000, and 810,000 Baht a year, respectively. It was also found that the replacement of the existing burners #1, #2, and #3 with the forced-draft ones was economically feasible. The net present values (NPVs) were found to be within the range of 2.3-8.9 million Baht. The internal rates of return (IRRs) ranged from 71-245%, which were much higher than the current lending interest rate (7.5%). The payback periods (PBs) were in the range of 5-17 months, which were well shorter than a half of the project lifetime (10 years of 120 months).

Keywords: Asphalt, Hot-oil boiler, Forced-draft burner, Technical analysis, Economic evaluation

บทนำ

ยางมะตอย (asphalt หรือ bitumen) เป็นสารไฮโดรคาร์บอนที่ได้จากกระบวนการกลั่นน้ำมันดิบ มีลักษณะเป็นของเหลวข้นหนืดหรือกึ่งของแข็งสีดำหรือสีน้ำตาลแก่แกมดำ และมีความสามารถในการยึดหยุ่นสูง [1] เนื่องจากยางมะตอยมีคุณสมบัติที่โดดเด่นหลายประการ เช่น มีคุณสมบัติเป็นตัวประสานที่ดี มีความสามารถในการป้องกันน้ำซึมผ่าน และมีความทนทานต่อสภาพแวดล้อมต่างๆ ที่หลากหลาย เป็นต้น [1] จึงทำให้มีการใช้ประโยชน์จากยางมะตอยอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะในส่วนของโครงการก่อสร้างถนนหรือพื้นผิวต่างๆ [1] ทั้งนี้ ยางมะตอยที่จะนำมาใช้จะต้องอยู่ในสภาพของเหลว ทำให้ต้องผ่านกระบวนการให้ความร้อน ซึ่งต้องใช้พลังงานเป็นอย่างมาก จากการศึกษากระบวนการให้ความร้อนของยางมะตอยในโรงงานผลิตยางมะตอยแห่งหนึ่งพบว่าต้องมีการหลอมยางมะตอยให้อยู่ในสภาพกึ่งของเหลวตลอดเวลา เพื่อความสะดวกต่อการถ่ายเทในการขนส่งเพื่อนำมาใช้งานในการสร้างถนน ทั้งนี้ โรงงานดังกล่าวให้ความร้อนแก่ยางมะตอยโดยใช้น้ำมันร้อน (hot oil) เป็นตัวกลางในการแลกเปลี่ยนความร้อน ซึ่งน้ำมันร้อนดังกล่าวได้รับความร้อนจากหม้อต้มน้ำมัน (hot-oil boiler) ที่มีหัวเผา (burner) ที่ใช้น้ำมันดีเซล (diesel oil) เป็นเชื้อเพลิง จากการสำรวจเบื้องต้นพบว่าโรงงานดังกล่าวใช้หัวเผาทั้งหมด 4 หัวเผา ซึ่งมีร้อยละของอากาศเกินพอ (excess air) เท่ากับ 79.55, 87.32, 86.40, และ 32.29 สำหรับหัวเผาของหม้อต้มน้ำมันร้อนเครื่องที่ 1 (#1), 2 (#2), 3 (#3), และ 4 (#4) ตามลำดับ โดยที่หัวเผา #1, #2, และ #3 เป็นหัวเผาชนิด natural draft ขณะที่หัวเผา #4 เป็นหัวเผาชนิด forced-draft

การที่หัวเผามีร้อยละของอากาศเกินพอที่สูงทำให้มีการสูญเสียความร้อนไปกับก๊าซที่ได้จากการเผาไหม้ (หรือก๊าซไอเสีย) ในปริมาณที่สูงตามไปด้วย [2-4] เนื่องจากก๊าซที่ได้จากการเผาไหม้มีองค์ประกอบหลักคือก๊าซ

ไนโตรเจน (ซึ่งเข้าสู่ระบบการเผาไหม้ในรูปของอากาศ โดยเข้ามาพร้อมกับออกซิเจน) ในปริมาณที่สูง โดยสูงถึงประมาณร้อยละ 80-85 [2-4]

การลดการสูญเสียความร้อนอันเนื่องมาจากการมีก๊าซไนโตรเจนในก๊าซไอเสียมากเกินไปสามารถทำได้โดยการลดปริมาณอากาศเกินพอลง อย่างไรก็ตาม ยังคงต้องมีการใช้อากาศเกินพอจำนวนหนึ่งเพื่อป้องกันการเกิดการเผาไหม้ที่ไม่สมบูรณ์เนื่องจากการผสมกันที่ไม่ทั่วถึงระหว่างเชื้อเพลิงกับอากาศ [2-4]

วิธีการหนึ่งที่สามารถนำมาใช้เพื่อลดปริมาณอากาศเกินพอคือการใช้หัวเผาชนิด forced draft ซึ่งจะทำการผสมระหว่างเชื้อเพลิงกับอากาศเป็นไปแบบปั่นป่วน (turbulent) ส่งผลให้เชื้อเพลิงกับอากาศผสมกันอย่างทั่วถึง จึงต้องการอากาศเกินพอในปริมาณที่น้อยลง [2-4]

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความเป็นไปได้ของการลดปริมาณการใช้น้ำมันดีเซลในการเผาไหม้เพื่อนำความร้อนที่ได้ไปให้ความร้อนแก่ยางมะตอยในระบบการให้ความร้อนของยางมะตอยที่ใช้น้ำมันร้อนเป็นตัวกลางในการแลกเปลี่ยนความร้อนด้วยการเปลี่ยนหัวเผาของหม้อต้มน้ำมันร้อน (hot-oil boiler) จากเดิมที่เป็นชนิด natural draft ให้เป็นชนิด forced draft ทั้งในเชิงเทคนิคและเชิงเศรษฐศาสตร์ โดยทำการคำนวณปริมาณการใช้น้ำมันดีเซลที่ลดลงอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนหัวเผาเป็นชนิด forced draft พร้อมทั้งใช้เครื่องมือการวิเคราะห์ทางเศรษฐศาสตร์ อันได้แก่ มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (net present value: NPV) อัตราผลตอบแทนคิดลด (internal rate of return: IRR) และระยะเวลาคืนทุน (payback period: PB) ในการวิเคราะห์ความคุ้มค่าในเชิงเศรษฐศาสตร์ของการเปลี่ยนหัวเผาเป็นชนิด forced draft

ขั้นตอนการดำเนินการศึกษา

งานวิจัยนี้มีขั้นตอนในการดำเนินการศึกษา ดังนี้

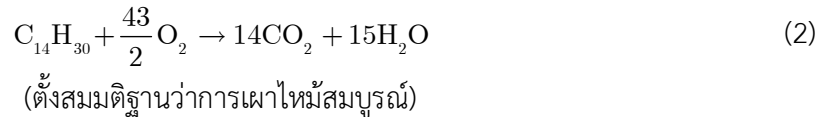
1) ตรวจสอบข้อมูลของก๊าซไอเสีย (flue gas) ที่ได้จากการเผาไหม้ในแต่ละหัวเผาของหม้อต้มน้ำมันร้อน โดยวัดร้อยละของก๊าซออกซิเจน (O_2) ไนโตรเจน (N_2) คาร์บอนไดออกไซด์ (CO_2) และไอน้ำ (H_2O) ด้วยเครื่องวัดยี่ห้อ Testo รุ่น 330-2 LX และนำค่าร้อยละของก๊าซต่างๆ ที่วัดได้มาคำนวณร้อยละของอากาศเกินพอ (%XA) โดยใช้สมการที่ (1) โดยตั้งอยู่บนสมมติฐานว่าการเผาไหม้เกิดขึ้นอย่างสมบูรณ์ (complete combustion)

$$\%XA = \frac{(n_{O_2})_{\text{flue gas}}}{\frac{(n_{N_2})_{\text{flue gas}}}{79} - (n_{O_2})_{\text{flue gas}}} \times 100 \quad (1)$$

ทั้งนี้ รวมถึงการตรวจวัดอุณหภูมิที่ขาเข้าและออกของเชื้อเพลิง (น้ำมันดีเซล) และอากาศ ในแต่ละหัวเผาของหม้อต้มน้ำมันร้อนโดยใช้เครื่องวัดยี่ห้อ Testo รุ่น 330-2 LX ด้วย

2) คำนวณปริมาณความร้อนที่ได้จากการเผาไหม้น้ำมันดีเซลในแต่ละหัวเผาของหม้อต้มน้ำมันร้อนในสภาวะปกติ (หรือในปัจจุบัน) (Q_{before}) โดยกำหนดให้

- น้ำมันดีเซลมีสูตรเคมี (เฉลี่ย) เป็น $C_{14}H_{30}$ และมีมวลโมเลกุล (MW) เท่ากับ 198 g/mol [5]
- สมการเคมีคือ

- อากาศที่ใช้สำหรับการคำนวณการเผาไหม้ของน้ำมันดีเซลมีองค์ประกอบคือ ก๊าซออกซิเจน (O_2) ร้อยละ 21 และก๊าซไนโตรเจน (N_2) ร้อยละ 79
- ปริมาณความร้อนที่ได้จากการเผาไหม้น้ำมันดีเซลในแต่ละหัวเผา (Q) คำนวณจากสมการที่ (3) ดังนี้

$$Q = \sum \left(\frac{n_i}{\nu_i} \Delta H_r^\circ \right) + \sum_{\text{output}} (n_j h_j) - \sum_{\text{input}} (n_j h_j) \quad (3)$$

โดยที่

ΔH_r° = Heat of reaction ของปฏิกิริยาตามสมการที่ (2) [kJ/mol]

n_i = อัตราการไหลเชิงโมลของ $C_{14}H_{30}$ [mol/h]

[ทั้งนี้ อัตราการไหลของน้ำมันดีเซล หรือ $C_{14}H_{30}$ คำนวณจากอัตราการผลิตความร้อนสูงสุดของหม้อต้มน้ำมันร้อนแต่ละเครื่องหารด้วยค่าความร้อนของน้ำมันดีเซล (LHV_{diesel})]

ν_i = สัมประสิทธิ์ (coefficient) ของ $C_{14}H_{30}$ ในสมการที่ (2)

n_j = อัตราการไหลเชิงโมลของสารต่างๆ ที่เข้าและออกจากหัวเผา [mol/h]

[ซึ่งได้จากการทำสมดุลมวลสารตามสมการที่ (2)]

h_j = ค่า specific enthalpy ของสารต่างๆ ที่เข้าและออกจากหัวเผาที่อุณหภูมิต่างๆ [kJ/mol]

3) คำนวณปริมาณความร้อนที่ได้จากการเผาไหม้น้ำมันดีเซลเมื่อมีการเปลี่ยนหัวเผาของหม้อต้มน้ำมันร้อนเครื่องที่ 1 (#1), 2 (#2), และ 3 (#3) จากเดิมที่เป็นชนิด natural draft เป็นชนิด forced draft (Q_{after}) ซึ่งทำให้ร้อยละอากาศเกินพอเท่ากับร้อยละของอากาศเกินพอของหัวเผาของหม้อต้มน้ำมันร้อนเครื่องที่ 4 (นั่นคือ ใช้หัวเผา #4 เป็นกรณีฐาน หรือ base case นั่นเอง) โดยใช้สมการที่ (3)

4) คำนวณปริมาณความร้อนที่ได้รับเพิ่มขึ้นจากการเปลี่ยนหัวเผา #1, #2, และ #3 ซึ่งเป็นหัวเผาชนิด natural draft เป็นหัวเผาชนิด forced draft (Q_{increase}) โดยใช้สมการที่ (4)

$$Q_{\text{increase}} = Q_{\text{after}} - Q_{\text{before}} \quad (4)$$

5) คำนวณร้อยละของน้ำมันดีเซลที่ช่วยลดลง (% diesel savings) โดยใช้สมการที่ (5)

$$\% \text{diesel savings} = \frac{\frac{Q_{\text{increase}}}{\text{LHV}_{\text{diesel}}}}{\text{Diesel flow rate}} \times 100 \quad (5)$$

6) คำนวณค่าเชื้อเพลิง (น้ำมันดีเซล) ที่ประหยัดได้ (cost of diesel savings) โดยใช้สมการที่ (6)

$$\text{Cost of diesel savings} = \frac{\% \text{diesel savings}}{100} \times \text{Diesel flow rate} \times \frac{\text{Hours}}{\text{year}} \times \text{Price of diesel} \quad (6)$$

โดยที่

$$\frac{\text{Hours}}{\text{year}} = \text{จำนวนชั่วโมงของการใช้งานหัวเผาต่อปี ซึ่งเท่ากับ } 365 \times 24 = 8,760 \text{ ชั่วโมง/ปี}$$

$$\text{Price of diesel} = \text{ราคาของดีเซล ซึ่งกำหนดไว้ที่ } 23 \text{ Baht/L (เป็นราคาซื้อขายภายใน)}$$

7) คำนวณมูลค่าปัจจุบันสุทธิ (net present value: NPV) ซึ่งคือผลต่างระหว่างมูลค่าปัจจุบันรวมของกระแสเงินสดรับสุทธิตลอดอายุโครงการกับมูลค่าปัจจุบันของเงินลงทุนเริ่มแรก โดยใช้อัตราส่วนคิดลด (discount rate: i) มาปรับมูลค่าของกระแสเงินสดที่เกิดขึ้นในแต่ละช่วงเวลาให้มาอยู่ ณ ค่าปัจจุบัน (present value: PV) โดยใช้สมการที่ (7) [6]

$$\text{NPV} = \sum_{t=1}^n \frac{B_t - C_t}{(1+i)^t} - C_0 \quad (7)$$

โดยที่

$$B_t = \text{รายได้ของโครงการที่เกิดขึ้นในปีที่ } t$$

$$C_t = \text{ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ (หรือเดินระบบ) และค่าบำรุงรักษาสินค้าทุนที่เกิดขึ้นในปีที่ } t$$

$$C_0 = \text{ต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายในการลงทุนเริ่มแรก}$$

$$i = \text{อัตราส่วนคิดลด (discount rate) หรืออัตราเงินเฟ้อ}$$

- t = ปีของการดำเนินงานโครงการ (ปีที่ 1, 2, 3, ..., n)
 n = อายุของโครงการ

8) คำนวณอัตราผลตอบแทนคิดลด (internal rate of return: IRR) หรือค่า r ซึ่งเป็นอัตราผลตอบแทนที่ทำให้ผลตอบแทนสุทธิของโครงการมีค่าเท่ากับค่าใช้จ่ายในการลงทุนเริ่มแรก [6] นั่นคือคำนวณหาค่า r ที่ทำให้ NPV มีค่าเท่ากับศูนย์ (0) หรือ

$$NPV = \sum_{t=1}^n \frac{B_t - C_t}{(1+r)^t} - C_0 = 0 \quad (8)$$

โดยที่

- B_t = รายได้ของโครงการที่เกิดขึ้นในปีที่ t
 C_t = ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ (หรือเดินระบบ) และค่าบำรุงรักษาสินค้าทุนที่เกิดขึ้นในปีที่ t
 C_0 = ต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายในการลงทุนเริ่มแรก
 t = ปีของการดำเนินงานโครงการ (ปีที่ 1, 2, 3, ..., n)
 n = อายุของโครงการ

9) คำนวณระยะเวลาคืนทุน (payback period: PB) หรือค่า t ซึ่งหมายถึงระยะเวลาการดำเนินการโครงการที่ทำให้ผลตอบแทนสุทธิของโครงการมีค่าเท่ากับค่าใช้จ่ายในการลงทุนเริ่มแรก [6] นั่นคือคำนวณหาค่า t ที่ทำให้ NPV มีค่าเท่ากับศูนย์ (0)

$$NPV = \sum_{t=1}^n \frac{B_t - C_t}{(1+i)^t} - C_0 = 0 \quad (9)$$

โดยที่

- B_t = รายได้ของโครงการที่เกิดขึ้นในปีที่ t
 C_t = ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ (หรือเดินระบบ) และค่าบำรุงรักษาสินค้าทุนที่เกิดขึ้นในปีที่ t
 C_0 = ต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายในการลงทุนเริ่มแรก
 i = อัตราส่วนคิดลด (discount rate) หรืออัตราเงินเฟ้อ
 t = ปีของการดำเนินงานโครงการ (ปีที่ 1, 2, 3, ..., n)
 n = อายุของโครงการ

ผลการศึกษาและการวิเคราะห์ผล

องค์ประกอบของก๊าซไอเสียและอุณหภูมิที่เข้าและออกของสารต่างๆ สำหรับหัวเผาของหม้อต้มน้ำมันร้อนแต่ละเครื่องที่จำเป็นสำหรับการทำสมดุลมวลสารและพลังงานและการคำนวณร้อยละของอากาศเกินพอเป็นไปดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 องค์ประกอบของก๊าซไอเสียและอุณหภูมิที่เข้าและออกของสารต่างๆ สำหรับหัวเผาของหม้อต้มน้ำมันร้อนแต่ละเครื่อง

หัวเผา #	อุณหภูมิของ	อุณหภูมิของ	อุณหภูมิของ	ร้อยละของก๊าซต่างๆ ในก๊าซไอเสีย			
	อากาศขาเข้า (°C)	ดีเซลขาเข้า (°C)	ก๊าซไอเสีย (°C)	O ₂	N ₂	CO ₂	H ₂ O
1	36	36	262	8.8	74.72	6.8	9.68
2	36	36	264	9.3	75.05	6.6	9.05
3	36	36	222	9.4	77.16	6.5	6.94
4	36	36	254	5.0	77.06	9.0	8.94

เมื่อนำข้อมูลของก๊าซไอเสียไปคำนวณร้อยละของอากาศเกินพอโดยใช้สมการที่ (1) จะได้ร้อยละของอากาศเกินพอสำหรับหัวเผาของหม้อต้มน้ำมันร้อนแต่ละเครื่อง ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ร้อยละของอากาศเกินพอสำหรับหัวเผาของหม้อต้มน้ำมันร้อนแต่ละเครื่อง

หัวเผา #	ร้อยละของอากาศเกินพอ
1	79.55
2	87.32
3	84.60
4	32.29

จากผลการคำนวณร้อยละของอากาศเกินพอที่แสดงในตารางที่ 2 จะเห็นได้ว่าหัวเผา #4 มีร้อยละของอากาศเกินพอดำต่ำที่สุด เนื่องจากหัวเผา #4 เป็นหัวเผาชนิด forced draft ขณะที่หัวเผา #1, #2, และ #3 ซึ่งเป็นหัวเผาชนิด natural draft มีค่าของร้อยละของอากาศเกินพอสุงกว่าหัวเผา #4 ถึงประมาณ 2.5-2.7 เท่า

ดังนั้น ในการศึกษานี้จึงใช้ข้อมูลของร้อยละของอากาศเกินพอของหัวเผา #4 เป็นกรณีฐาน (base case) สำหรับการคำนวณต่างๆ ของหัวเผา #1, #2, และ #3 ทั้งนี้ เพื่อลดร้อยละของอากาศเกินพอในหัวเผาเหล่านี้ อันจะนำไปสู่การลดการสูญเสียความร้อนและการประหยัดเชื้อเพลิง (น้ำมันดีเซล) ของหัวเผา #1, #2, และ #3

อัตราการไหลของน้ำมันดีเซลสำหรับหัวเผาของหม้อต้มน้ำมันร้อนแต่ละเครื่อง (#1, #2, และ #3) สามารถคำนวณได้จากการนำอัตราการผลิตความร้อนสูงสุดของหัวเผาของหม้อต้มน้ำมันร้อนแต่ละเครื่องมาหารด้วยค่าความร้อนของน้ำมันดีเซล (LHV_{diesel}) (ใช้ค่าความร้อนและความหนาแน่นของน้ำมันดีเซลเท่ากับ 42,600 kJ/kg และ 0.85 kg/L [5] ตามลำดับ) ซึ่งค่าอัตราการไหลของดีเซลที่คำนวณได้จะนำไปใช้ในการคำนวณปริมาณความร้อนที่ได้จากการเผาไหม้น้ำมันดีเซลสำหรับหัวเผาต่างๆ ก่อนเปลี่ยนเป็นหัวเผาชนิด forced draft (Q_{before}) ปริมาณความร้อนที่ได้จากการเผาไหม้เมื่อมีการเปลี่ยนหัวเผาเป็นชนิด forced draft (Q_{after}) ซึ่งจะทำให้หัวเผา #1, #2, และ #3 มีร้อยละของอากาศเกินพอเท่ากับ 32.29 (เท่ากับร้อยละของอากาศเกินพอของหัวเผา #4) และปริมาณความร้อนที่ได้รับเพิ่มขึ้นจากการเปลี่ยนเผาให้เป็นชนิด forced draft (Q_{increase})

จากปริมาณความร้อนที่ได้รับเพิ่มขึ้นจากการเปลี่ยนหัวเผาเป็นชนิด forced draft (Q_{increase}) จะนำไปสู่การคำนวณร้อยละของน้ำมันดีเซลที่ไ้ลดลงและค่าเชื้อเพลิง (น้ำมันดีเซล) ที่ประหยัดได้ ซึ่งสามารถสรุปได้ดังตารางที่ 3

ค่าเชื้อเพลิงที่ประหยัดได้จากตารางที่ 3 จะถูกนำไปใช้ในการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ในเชิงเศรษฐศาสตร์ โดยการพิจารณามูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) อัตราผลตอบแทนคิดลด (IRR) และระยะเวลาคืนทุน (PB) ทั้งนี้ ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์ทางเศรษฐศาสตร์ มีดังนี้

- 1) ต้นทุนในการลงทุนเริ่มต้น คือราคาหัวเผาชนิด forced draft ซึ่งมีมูลค่าเท่ากับ 400,000 บาท/เครื่อง
- 2) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการรายปี (เป็นค่าใช้จ่ายในการซ่อมบำรุงและการเดินระบบให้ความร้อน) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 70,500 บาท/ปี
- 3) อายุโครงการ (อายุการใช้งานของหัวเผา) เท่ากับ 10 ปี
- 4) อัตราเงินเฟ้อ เท่ากับร้อยละ 1 [7]
- 5) อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ (เฉลี่ย) เท่ากับร้อยละ 7.5 [8]

ตารางที่ 3 อัตราการผลิตความร้อนสูงสุด อัตราการไหลของน้ำมันดีเซล ปริมาณความร้อนที่ได้รับจากหัวเผาก่อน (Q_{before}) และหลัง (Q_{after}) การเปลี่ยนหัวเผาเป็นชนิด forced draft ปริมาณความร้อนที่ได้รับเพิ่มขึ้น (Q_{increase}) ร้อยละของน้ำมันดีเซลที่ไ้ลดลง และค่าเชื้อเพลิง (น้ำมันดีเซล) ที่ประหยัดได้ต่อปี สำหรับหัวเผาแต่ละเครื่อง

หัวเผา #	อัตราการผลิต ความร้อน สูงสุด (MJ/h)	อัตราการไหล ของดีเซล (kg/h)	Q_{before} (MJ/h)	Q_{after} (MJ/h)	ΔQ (MJ/h)	ร้อยละของ ดีเซลที่ไ้ ลดลง	ค่าเชื้อเพลิงที่ ประหยัดได้ (บาท/ปี)
1	1,670	39.2	1,406	1,467	61	3.84	360,000
2	4,180	98.1	3,497	3,672	175	4.51	1,050,000
3	4,180	98.1	3,628	3,768	140	3.49	810,000

ผลการวิเคราะห์เชิงเศรษฐศาสตร์เป็นไปดังแสดงในตารางที่ 4 ซึ่งพบว่า

- มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) สำหรับการเปลี่ยนหัวเผาทั้ง 3 เครื่อง มีค่าเป็นบวกทั้งหมด แสดงว่าการลงทุนมีผลกำไร นั่นคือมูลค่าปัจจุบันรวมของกระแสเงินสดรับสุทธิตลอดอายุโครงการมีค่าสูงกว่ามูลค่าปัจจุบันของเงินลงทุนเริ่มแรก

- อัตราผลตอบแทนคิดลด (IRR) มีค่าสูงถึงร้อยละ 71-245 ซึ่งสูงกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ในปัจจุบัน (ร้อยละ 7.5) แสดงว่าการลงทุนเปลี่ยนหัวเผาทั้ง 3 เครื่อง เป็นชนิด forced draft มีผลตอบแทนที่สูงกว่าการนำเงินไปลงทุนด้วยการนำไปให้บุคคลหรือหน่วยงานอื่น

- ระยะเวลาคืนทุน (PB) อยู่ในช่วง 5 เดือน ถึง 1 ปี 5 เดือน ซึ่งน้อยกว่าครึ่งหนึ่งของอายุโครงการ (10 ปี) แสดงว่ามีระยะเวลาที่สูงในการได้ผลตอบแทนจากการลงทุน

ดังนั้น จึงสมควรลงทุนในการเปลี่ยนหัวเผาของหม้อต้มน้ำร้อนเครื่องที่ 1, 2, และ 3 จากเดิมที่เป็นชนิด natural draft ให้เป็นชนิด forced draft

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ผลตอบแทนด้านการลงทุนด้วยเครื่องมือวิเคราะห์ 3 เครื่องมือ ได้แก่ มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) อัตราผลตอบแทนคิดลด (IRR) และระยะเวลาคืนทุน (PB) ของการเปลี่ยนหัวเผาของหม้อต้มน้ำร้อนเครื่องที่ 1, 2, และ 3 ให้เป็นชนิด forced draft

หัวเผา #	NPV (ล้านบาท)	IRR (ร้อยละ)	PB
1	2.3	71	1 ปี 5 เดือน
2	8.9	245	5 เดือน
3	6.6	185	7 เดือน

สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาความเป็นไปได้ของการลดปริมาณการใช้น้ำมันเซลในกระบวนการให้ความร้อนอย่างประหยัดด้วยการเปลี่ยนหัวเผาของหม้อต้มน้ำร้อนให้เป็นชนิด forced draft มีผลการศึกษาที่สามารถสรุปได้ ดังนี้

- สามารถประหยัดน้ำมันดีเซลได้เป็นจำนวนเงินเท่ากับ 360,000, 1,050,000, และ 810,000 บาทต่อปี สำหรับการเปลี่ยนหัวเผาของหม้อต้มน้ำร้อนเครื่องที่ 1, 2, และ 3 ตามลำดับ

- มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) สำหรับการเปลี่ยนหัวเผาของหม้อต้มน้ำร้อนเครื่องที่ 1, 2, และ 3 มีค่าเท่ากับ 2.3, 8.9, และ 6.6 ล้านบาท ตามลำดับ

- อัตราผลตอบแทนคิดลด (IRR) มีค่าเท่ากับร้อยละ 71, 245, และ 185 สำหรับการเปลี่ยนหัวเผาของหม้อต้มน้ำร้อนเครื่องที่ 1, 2, และ 3

- ระยะเวลาคืนทุน (PB) สำหรับการเปลี่ยนหัวเผาของหม้อต้มน้ำมันร้อนเครื่องที่ 1, 2, และ 3 เท่ากับ 5 เดือน, 1 ปี 5 เดือน, และ 7 เดือน ตามลำดับ

ซึ่งแสดงว่าการเปลี่ยนหัวเผาของหม้อต้มน้ำมันร้อนจากเดิมที่เป็นชนิด natural draft ให้เป็นชนิด forced draft มีความเป็นไปได้ในเชิงเทคนิคและเชิงเศรษฐศาสตร์

เอกสารอ้างอิง

- [1] บริษัท ทิปโก้แอสฟัลท์ จำกัด (มหาชน). (2550). ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับยางมะตอยและการนำไปใช้งาน. บริษัท ทิปโก้แอสฟัลท์ จำกัด (มหาชน): กรุงเทพฯ.
- [2] สำเร็จ จักรใจ. (2547). การเผาไหม้. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย: กรุงเทพฯ.
- [3] Rangland, K.W. & Bryden, K.M. (2011). Combustion Engineering, 2nd ed. CRC Press: USA.
- [4] Turns, S.R. (2012). An Introduction to Combustion: Concepts and Applications, 3rd ed. McGraw-Hill: USA.
- [5] Walsh, M. & Shah, J.J. (1997). Clean Fuels for Asia: Technical Options for Moving Toward Unleaded Gasoline and Low-Sulfur Diesel. The International Bank for Reconstruction and Development, The World Bank: USA.
- [6] Park, C.S. (2013). Fundamentals of Engineering Economy, 3rd ed. Pearson Education, Inc.: USA.
- [7] ธนาคารแห่งประเทศไทย. อัตราเงินเฟ้อ. [อินเทอร์เน็ต]. [สืบค้นเมื่อวันที่ 1 มิ.ย. 61]. จาก <http://www2.bot.or.th/statistics/ReportPage.aspx?reportID=409>
- [8] อัตราดอกเบี้ยเงินกู้. [อินเทอร์เน็ต]. [สืบค้นเมื่อวันที่ 1 มิ.ย. 61]. จาก <https://www.sanook.com/money/463299/>